Eötvös Loránd Tudományegyetem
Természettudományi Kar

Vadas Norbert

Élszínezések

alkalmazott matematikus MSc szakdolgozat
operációkutatás szakirány

Témavezető:
Bérczi Kristóf
Operációkutatási Tanszék

Budapest, 2015

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés

1.1 Fogalmak és jelölések

A továbbiakban, hacsak nincs másképp jelezve, minden gráf egyszerű, véges és irányítatlan. Egy $G = (V, E)$ gráfon értelmezett $w : E \to [k] = \{1, \dots, k\}$ függvényt k-élsúlyozásnak nevezünk. Amennyiben a csúcsokhoz is rendelünk súlyokat, azaz $w : V \cup E \to [k]$, akkor k-teljes-súlyozásról beszélünk. Egy csúcs értékén a rá illeszkedő élek súlyainak, és amennyiben van, a saját súlyának összegét értjük. Azt mondjuk, hogy egy súlyozás csúcs-megkülönböztető, ha bármely két csúcsnak különböző az értéke. Abban az esetben, ha ezt csak szomszédos csúcspárokra követeljük meg, akkor a csúcsok értékei egy színezését adják a gráfnak. Az ilyen súlyozást csúcs-színezőnek hívjuk. Adott G gráfra a legkisebb olyan k számot, melyre létezik G-nek csúcs-színező k-élsúlyozása $\chi_e^{\Sigma}(G)$-vel jelöljük. Végezetül egy gráfra azt mondjuk, hogy rendes, ha egyetlen komponense sem izomorf K_2-vel.

1.2 Az 1, 2, 3 - sejtés

Az 1, 2, 3 - sejtés vizsgálatát a gráfok irregularitásának vizsgálata motiválta. Egy gráf éleinek súlyozását irregulárisnak nevezzük, ha bármely két csúcsra a rájuk illeszkedő éleken vett összeg különböző. Egy gráf irregularitásának erősségén azt a legkisebb k számot értjük, amelyre létezik irreguláris súlyozás az $\{1, \dots, k\}$ halmazból vett súlyokkal. Ennek a feladatnak egy természetesen adódó egyszerűsítése, ha csak szomszédos csúcsokra követeljük meg azt, hogy különböző legyen az értékük.

A sejtést először Karoński, Łuczak, és Thomason [7] fogalmazta meg 2004-ben, és a következőképpen hangzik:

1.2.1 Sejtés (Az 1, 2, 3 - sejtés). *Minden rendes gráf élei megcímkézhetőek az 1, 2, 3 számokkal oly módon, hogy tetszőleges két szomszédos csúcsra a rájuk illeszkedő éleken lévő számok összege különböző legyen.*

A sejtést megfogalmazása óta sokat vizsgálták. Az eddigi legjobb korlátot Kalkowski, Karoński, és Pfender [6] bizonyította be 2010-ben, mely szerint a helyes színezéshez 5 élsúly elegendő. Könnyen látható, hogy léteznek olyan rendes gráfok, amelyekre nem elég

2 élsúly. Azonban egy aszimptotikus eredmény szerint egy $G(p,n)$ véletlen gráf majdnem biztosan megszínezhető csak az 1, 2 élsúlyok segítségével [1]. Bizonyos gráfosztályokra már sikerült igazolni a sejtést. Eszerint 3-színezhető [7], illetve teljes gráfok [2] esetén $\chi_e^{\Sigma}(G) = 3$. Az előbbi eredmény nyomán feltehető az a kérdés, hogy mely páros gráfok esetében elegendő csak az 1, 2 súlyok közül választani. Lu, Yu, és Zhang [9] cikke szerint a 3-összefüggő, valamint bizonyos fokszám-megkötéseknek eleget tevő páros gráfok ilyenek.

A csúcs-színező élsúlyozásoknak számos változatát vizsgálták már az elmúlt évtizedben. Az irányított esetben egy digráf éleit súlyozzuk, a csúcsok értékét pedig csak a kifelé vezető éleken vett összeg határozza meg. Ez a probléma lényegesen egyszerűbb, mint az irányítatlan változat, ugyanis itt könnyedén belátható az 1, 2, 3 - sejtéssel analóg állítás [4].

1.2.2 Állítás. *Minden D digráfra $\chi_e^{\Sigma}(D) = 3$.*

Más változatokban az élsúlyok összege helyett azok szorzata, halmaza, multihalmaza vagy sorozata határozza meg a csúcsok színeit. Emellett élsúlyozás helyett tekinthetünk csúcs-, illetve teljes-súlyozást is. Érdekes kérdés az is, hogy mit mondhatunk abban az esetben, ha a súlyokat nem az $\{1,\dots,k\}$ halmazból, hanem tetszőleges k-elemű listából választhatjuk ki. A különféle változatok eddigi eredményeiről Seamone [11] cikkében olvashatunk bővebben.

Természetesen adódik az a kérdés is, hogy vajon NP-nehéz-e annak eldöntése, hogy egy gráf színezéséhez 2 élsúly elegendő. Irányított gráfokra a válasz igen, egyéb esetben ez egy nyitott probléma.

Irodalomjegyzék

[1] L. Addario-Berry, K. Dalal, és B.A. Reed. "Degree constrained subgraphs". In: *Discrete Applied Mathematics* 156.7 (2008), pp. 1168–1174.

[2] Mohammad hadi Alaeiyan. "The edge-labeling and vertex-colors of K_n". In: *Mathematical Sciences* 6.1 (2012), p. 45.

[3] Tomasz Bartnicki, Jarosław Grytczuk, és Stanisław Niwczyk. "Weight choosability of graphs". In: *Journal of Graph Theory* 60.3 (2009), pp. 242–256.

[4] Olivier Baudon, Julien Bensmail, és Eric Sopena. "An oriented version of the 1-2-3 Conjecture". In: *Discussiones Mathematicae Graph Theory* (2014).

[5] Maciej Kalkowski, Michał Karoński, és Florian Pfender. "Vertex coloring edge weightings with integer weights at most 6". In: *Rostocker Mathematisches Kolloquium* 64 (2009), pp. 39–43.

[6] Maciej Kalkowski, Michał Karoński, és Florian Pfender. "Vertex-coloring edge-weightings: Towards the 1-2-3-conjecture". In: *Journal of Combinatorial Theory, Series B* 100.3 (2010), pp. 347–349.

[7] Michał Karoński, Tomasz Łuczak, és Andrew Thomason. "Edge weights and vertex colours". In: *Journal of Combinatorial Theory, Series B* 91.1 (2004), pp. 151–157.

[8] Mahdad Khatirinejad et al. "Vertex-colouring edge-weightings with two edge weights". In: *Discrete Mathematics & Theoretical Computer Science* 14.1 (2012).

[9] Hongliang Lu, Qinglin Yu, és Cun-Quan Zhang. "Vertex-coloring 2-edge-weighting of graphs". In: *European Journal of Combinatorics* 32.1 (2011), pp. 21–27.

[10] Jakub Przybylo és Mariusz Wozniak. "On a 1, 2 Conjecture". In: *Discrete Mathematics & Theoretical Computer Science* 12.1 (2010), pp. 101–108.

[11] B. Seamone. "The 1-2-3 Conjecture and related problems: a survey". In: *ArXiv e-prints* (Nov. 2012). arXiv: 1211.5122.

[12] Joanna Skowronek-Kaziów. "1,2 Conjecture—the multiplicative version". In: *Information Processing Letters* 107.3–4 (2008), pp. 93–95.

[13] Tsai-Lien Wong és Xuding Zhu. "Every graph is (2,3)-choosable". In: *Combinatorica* (2014), pp. 1–7.